

časopisné listkové noviny

Michail Suchobokovi Čaplíkovi se naše slavná děťata.

G l a s n o s t v r o u š e b r e ž n ě v i s m u

Michail Suchobokov

Ve stojatých vodách vidět kvést několik kytěk jako vodní sléz
hýčkat stát se všemi podkoními
a na dně roklí krmit jakobíny
je naše povinnost i žert.

V hloubce prokletého nebe
je vidět tuláky zatuchlých sítí
kolik ještě natrháme si lučního kvítí
ze sna se probudit a znectěnou zemi
políbit naráz na znamení.

3.4.1983

u v n i t ě č í s l o :

Kopie ing.V. Rajného představiteli (V. H. ČSR - z našeho archivu)
O svobodě a otě s boedy s Dr. Hradilcem v roce 1968 - Fyrel Kohout
Občane a co teď - Tak začínaly burcování.

p ř í p r a v u j e m e : n i k a m o r t e r y s k a m o r t e r y a u n i č o v a n ý c h
s rozhovoru s akademikem A. Sacharovem - nepravdivé právní přílo-
žky - s našeho archivu - utč-

vyšlo 15. srpna 1983

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 6 č í s l o

4

Svobodné šíření myšlenek a názorů je jedním
z nejdůležitějších práv člověka...

V pondělí 7.8.1989 byl odeslán doporučený dopis předsedovi ÚV NF ČSSR tohoto znění:

V Šumperku, dne 6.srpna 1989

Vážený

Předseda ústředního výboru
N á r o d n í f r o n t y

Valdštejnské nám. č. 4
P r a h a 1 - Malá strana

Vážený pane předsedo!

Dovolil jsem si Vám napsat, neboť žijeme ve zvláštní době. Zcela nedávno jsme byli svědky volební kampaně v Sovětském svazu. Přes celé první stránky některých sovětských novin se velkými červenými písmeny v nadpisu článků psalo: "Opravdové volby - jak dlouho jsme na ně čekali!" Tento povzdech, však prozatím, možná že většina našich občanů si nemůže dovolit. Přispěly k tomu i zkušenosti z doplňovacích voleb do parlamentu, jež v minulých měsících proběhly v některých uprázdněných obvodech a kde se volilo tak zvané po novu. Všiml jsem si, že i čtenáři RP mají k takovým volbám velmi vážné výhrady. Takové volby asi většina občanů bude v duchu nadále odmítat a někteří z nich budou odcházet z volebních místností spocitem hlubokého studu. Mluvím o tom z vlastní zkušenosti.

Pane předsedo! Předsednictvo ÚV NF ČSSR projednalo na svém červnovém zasedání mimo jiné i plán úpravy volebních zákonů. Toto naše společnost s napětím očekává. Dovolte mi, abych i já se pokusil upozornit na některé naše poválečné tradice volebního procesu, ve své době jedné z nejdemokratičtějších zemí na světě. Jde mi o "instituci prázdného lístku". Ještě v r.1948 už za vlády Klementa Gottwalda dostal každý volič v parlamentních volbách do ruky vedle jednotné kandidátky NF i "prázdný lístek". Ani K.Gottwald si totiž, jakožto bývalý poslanec z I.republiky nedovedl představit, že by dával voličům do rukou jen jeden lístek a pořád tomu říkal volby.

Takovýto volební proces musí uvítat nejen NF, ale i Komunistická strana, která tím získá přehled o té části národa jež ji bezvýhradně nepodporuje, což může sloužit jako barometr úspěšnosti její politiky. Nebo si snad myslíte, vážený pane předsedo, že by takovou zkoušku naše Komunistická strana Československa nebyla schopna s úspěchem podstoupit?

Ještěliže se Vám můj návrh bude zdát i dnes příliš radikální, prosil bych proto, alespoň o Vaši podporu při založení "Společnosti pro obnovení prázdného lístku", jež by si dala za úkol seznamovat a získávat občany pro tuto demokratickou tradici naší země.

"Svobodu všem československým politickým vězňům!"

Anna Achmatovová: Verše ze spáleného sešitu

Třebaže vidím na prahu
neúprosnou smrt stát,
věrná tvým slovům odvahu
mám ještě hlasovat,.....

1940

Ing.Vladimír Hajný
Cs.armády č. 34
787 01 Š u m p e r k

V dopise mělo být, ale nebylo:

- Na vědomí: 1. VIA - Východoevropská informační agentura
2. DTS - Demokratické tiskové středisko
3. Res publica - nezávislé letákové noviny

A je možné ještě obnovit takovouto aktivitu ?

"Jistěže se může a také se musí pokud chceme jít dále, pokud chceme naplnit socialistické úkoly činní."

Patřil jste k předním politikům SNP a i po roce 1945 až do okamžiku zrušení v letech 1950-51. Předtím jste byl předsedou Svazu povolaniců. A potom přišli na osudné roky. Museli se ty léta strávit naděsí, a i nájem, museli satyrkati a resignovali. Co vy jste a jiného třeba:

"Vím, že to i taková skutečnost člověka bohá. Je to asi tak, že jsem rá (jsem) zároveň moudrý, říkám se to je za bolest tuzovj ruk. Byla to trpká zkušenost, ale definitivně nás přinesla poznání dívat se na svět střílivěji, uvědomila nás napoleo věřit, rozšířila pojem lidské spravedlnosti. Někdyjší tloukající mašinarie se stávají lidé slyšící a slyšící a povinnosti svobodně vyjádřit se e všem. Při tomto návratu se vracejí lidé i další hodnoty, ty, které si lidstvo uchoválo tisíciletí. Navrací se úcta a důst, obnovuje se důvěra v člověka, hledají se a podporují se v člověku ty nejlepší stránky. A to je skutečnost těch svých deseti let."

Tedy, naděsání by se mohlo udít ?

"Naděsání ještě nestačí. Úcta třeba víc. Zejména svědomitě práce, povní vůle a roznou. V každém a všude úcta víc svědomí a občanské etiky. Nežádá se budeme jednou i my sami má je krajíc chleba silně zastavany nástev."

/ s Dr. G. Kuchem besedoval Alfons Lohotka vyšlo v čas. Rozsudek 5.11 v roce 1968/

O N Ě A N E - a e t e d Pavel K o h o u t
/Literární listy 6.12/1968/

Občanské spojení se !
Spravedlivý svět je iluze. Realita je svět, rozřvaný necentrální nájm. Vyřazuje se na nás všichni z rukou, mluví nás svět vykřívá. Najdou-li ve své vlasti apokalyptické nájm, přinesou nás naději !

Extrémisté jsou spojení konzervativců!

Šesťnácté říjní.

Žít je život. A jedním příležitostí.

Spojení demokracie a socialismu vytváří optimální podmínky pro rozvoj naší lidské existence.

Učím se ještě jeden neobvyklý pokus.

Prohlášení nr. této básně podává ruk existencí naší svobodné republiky ruk: národně ne usíření všech čestných činní a slovních činní i se hranicemi.

V našem nejvládnějším nájm.

A pro příklad Evropy a i světa !

T a k z a č í n a l y k u r o p a t y .

Kuropaty. Strašné, magické slovo. Je jisté, že nebude přeháněním říci, že pronesené před rokem v Bělorusku, se nyní stalo známým ve všech zemích, na všech kontinentech. Slovo-symbol. Symbol odrážející šílenou tvrdost, ukřutnost, krvelačnost, sadismus, barbarství, zvířečnost, nelidskost.... Přejdou roky, desetiletí, ale přesto se ještě desítky historiků, publicistů, spisovatelů budou krok za krokem, zrno k zrnu budou snažit odkrýt zločince a jejich oběti, nazvat je všechny jménem. Proto uveřejňujeme část článku Dmitrije Bystroletova "Dopisy z třicátého osmého" /Sovětskij vojn č.4-5/89/

Jednou v noci se dveře se skřípotem otevřely a přes práh kobky do ní vkroutil muž neurčitěho věku se zmučenou tváří a řekl: Alexej Alexejevič Naseckin /ministr vnitra BSSR od 22.5.1930-17.12.1938/ a slabostí se svalil na palandu. Vystřídal jsem tam vašeho Bermana Borise Davidoviče /ministr vnitra BSSR od 4.3.1937-22.5.1938, rodný bratr Bermana M.D., náčelníka GULAG OGPU, náměstka ministra vnitra BSSR/.

V Minsku to byl opravdový ďábel, vyneseny spodinou. Berman postřílel v Minsku za necelý rok práce více než 80.000 lidí. Slyšíte? On vyvraždil všechny nejlepší komunisty republiky. Vystřílel výkvět sovětské inteligence. Soustavně vyhledával, nacházel, vytrhával a likvidoval všechny jež se jen trochu vydělovali schopnostmi a oddaností z pracujícího lidu - stachanovce v továrnách, předsedy kolchozů, nejlepší brigády, spisovatele, vědce, umělce. Deset tisíc navinných obětí. Hora mrtvol.

Seděli jsme v celách jeden proti druhému: já si dedám zády ke stěně a poslouchám strašného spolubesedníka. "Posloucháte mne Dmitriji Alexandroviči?" Vy se uříkáte divíte, jak dokázal Berman organizovat takové jatky? Já to objasním. V sobotu pořádal pracovní poradou. Vyzvalo se na scénu podle předem připraveného spisu šest lidí z vyšetřovatelů - tři lepší a tři horší. Berman začínal takhle: "Tak, nejlepší z našich pracovníků je Ivanov Ivan Nikolajevič. Vstáňte, soudruhu Ivanove, sť vás ostatní dobře vidí. Za týden soudruh Ivanov ukončil sto případů, z nich 40 - na nejvyšší trest a 60 na celkovou dobu vězení tisíc let. Zdravím vás, soudruhu Ivanove. Děkuji. Stalin o vás ví a nezapomene. Navrhuji vás k vyznamenání medailí a nyní dostanete i peněžní prémii v obnosu 5.000 rublů! Tady jsou peníze. Sedněte si!" Najednou všeobecné pozdvižení. Všechny hlavy se otáčejí. Jeden člověk nejistými kroky se suně kupředu. Tvář má strnulou v úžasu, navidoucí oči, široce rozevřeny. "Tak Michajlov Alexandr Stepanovič! Koukněte se na něj, soudruzí! Za týden uzavřel tři případy. Ani jeden na zastřelení, navrhuje pět a sedm let". Hrobové ticho. Berman se pomalíčku šine k nešťastníku. Opřeně se na něho dívá. Minutu. Ještě minutu. Vyšetřovatele odvádějí. Jde mezi vojáky pokorně a tiše. Pouze ve dveřích se otáčí: "Já..." Uchopí ho za ruce a vytahují ze sálu. - Je to jasné, nahlas řve Berman přes hlavy sedících, je jasné, že tento člověk je zverbován našimi nepřáteli, jež si dělali za cíl zničit práci orgánů, zmařit vyplnění osobních úkolů soudruha Stalina. Zrádce bude zastřelen! Potom Petrov i Sidorov dostanou vážné varování pro špatnou práci.

Takovým způsobem on především terorizoval svůj aparát, vystrašil ho k smrti. A pak vše ostatní se dalo vyplnit lehčeji. Jindy se zabýval pouze technickými otázkami, t.j. všechno udělat tak, aby obyvatelstvo o tom vědělo co nejméně. A v čem byla ještě složitost? Vždyť jestliže je délka těle muže průměrně 170 cm a výška od zad ke hrudi 35 cm a šířka v ramenou řekněme 40 cm, a víme-li počet zabitých Bermanem, můžeme vypočítat kubaturu potřebných hrobů. Kusme počítat....

To už jsem nevydržel. Stačí, skončete to Alexeji Alexejevoviči. Nemohu již dál. Naseckin sedí, schoulený do oblouku.... Bermana převedli z Moskevského MNO a v Minsku pracoval několik měsíců. Potom ho uvěznil. Na jeho výhru poslali mne. Berman je už zastřelen. Můj případ je také uzavřen. Trzo zastřelil i mne....